

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν ς'.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου^{Γ ς}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου^{Γ ς}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκος των νεκρων ε γε
νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
και πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος^{Γα}

Δόξα.

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Ε υ αγ γε λι ι ζσ Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν
μα τα τω Θε ο πα α το ρι^ε Παρ θε νον ει δεσ κυ
ο φο ρη η σα σαν^Δ με τα μα γων προσε κυ υ νη
σας^Δ με τα ποι με νων ε δο ξο λο γησας^ε δι αγ
γε λσ χρη μα τι σθεις^Δ ι κε τευ ε Χρι στον τον Θε
ον^Δ σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων^Δ

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα χ σοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χ ^{Γα}ρι στος εκ νε κρων ε ^{Πα}γη γερ ται η α παρ χη των
κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
και ^{Πα}δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα}την
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι

ευ εις ο γαρ των ολων Δε σπο της το κρατος σου κα
τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σ Γα α ρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
Γα και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ
Πα χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ
Πα πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ς

Α Νη γα λ λι α α σω ου ρα νος γη ευ φραι
Πα νε ε ε σω ο τι ε τε ε χθη ε πι
Νη γη ης ο α μνος τθ Θε ς πα ρε χων τω
Πα κο ο σμωτην α α πο λυ τρω σιν ο Λο ο γος ο
Νη εν τοις κο ολ ποις ων τθ Πα τρος προ η ηλ θεν
Νη εκ της Παρ θε ε νθ α νευ σπο ρας ον οι

Μα α α γοι οι ε ξισταντο ο ρων τες εν Βη

 θλε εμ τι κτο με νον ως νη πι ι ον ον δο ξα α

 ζει τα συ υμ πα αν τα

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

T ο α να λ λοι ω το ον το της θε ο ο τη τος και

 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε

 αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το τρε μω

 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε

 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με δι

 ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α

 να στα α σει ει σου

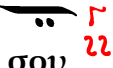
Δόξα.

T ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω

 σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως

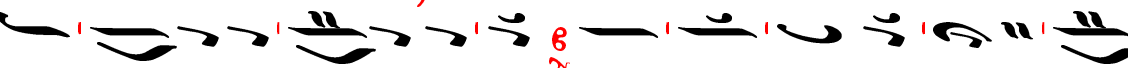
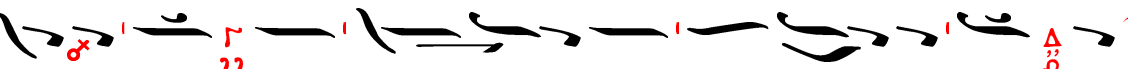

 θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι ι

 ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε

 σκυ υ λευ ται ^Δ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι

 α αν εν δε δυ ται ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα

 ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει

 σου ^Γ

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ. Νη ς

O υ ρα νο ος μοι ε φα α νης ση με ρον γη ^Δ

 ε πι σοι οι γαρ γεν να α ται ο Ποι η της ^Δ και

 φα α τ νη α να κλι νε ται ^Δ εν Βη θλε εμ της Ι ς

 δαι αι ας ^ε συν Α γγε λοις υ μν ς ς σι και Ποι με

 νες α πα αυ στως ^ε εν υ ψι στοις δο ο ξα ει ρη

 νη τω Κο σμω τε ^ε ει δον γαρ α στε ρα ο δοι πο ρν τα

 οι Μα α γοι ^Γ ο ξε ε ως τε προ ε τρε χον ^Δ τϛ

 προ σα ξαι τα δω ρα αυ των ^ε χου σον σμυ ρναν και αι λι

 βα α νον ^Γ ως πα αν των υ πα ρ χον τι Θε ω ^Δ και

 Βα σι λει αι ω νι ω και Κτι στη η τϛ πα αν τος ^Γ

εν Σπη λαι ω δι οικ τον ε πι φα νεν τι βρο τοις

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο Σωτηρ

γαρ εξα νε ε ε στη τσ μνη η ματος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι αν πρω ι μυροφοροι ε εδρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μι α

μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε

ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θει σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον
το Α γγε ε λθι προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναστων
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
 Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

Βα βυ λω ω νος ^{π 9} κά με εκ των πα θων προς ζω ην ελ

κυ σον Λο γε ^{ρ 22}

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν

θε οισ ^{π 9} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει

ζω ι ας ^{ρ 22}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{υ 9} και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π 9}

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π 9} εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ρ 22}

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν ^{π 9} την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ν ^{ρ 22}

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι [♀]

η τως σοιτω Χρι στω^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει^ρ σι²²

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι^υ και νυν και α ει^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην^π⁹

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α^π ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν^π αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα

τρι τε και λο γω^ρ²²

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι

βους βα δι ουν ται^π των εν το λων φα γον ται ζω η

ραν γαρ πα γκα ρ πι αν^ρ²²

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων

σου ποι με να αρ χα^π τα εκ γο να φε ρον τα

κλα δου σα γα θο ερ γι ας^ρ²²

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
^υ εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^π συν
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω ^ρ

Τὸ Προκείμενον.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^χ η τισ ου σα λευ θη σε ται ^ρ

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην ^χ η τισ ου σα λευ θη σε ται ^ρ

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ^χ ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε ^υ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισ ου σα λευ θη σε ται αι αι ^ζ ^ζ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^{Δι} - ^Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ^ζ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον

αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας καὶ θαρίσον

με

Οτι τὴν ἀνομιάν μὲ γωγινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ἐ

νώπιον σου ποιοίησα ὅπως ἀνδίκαι

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἡγαπήσας τα

ἀληθῆ καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ς

Ιδὲ ὅσους γὰρ ἀληθῆ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πασαστας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϋθεσ εγ και νισον εν τοισ εγκα τοισ

μδ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησσ

Κυριε ταχειλημου ανοιξεις και το
στομα μα αναγγειλει την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησασθυσι ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

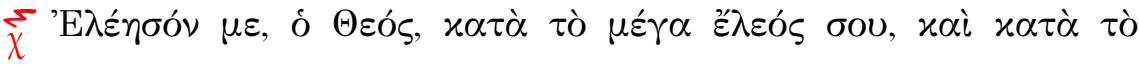
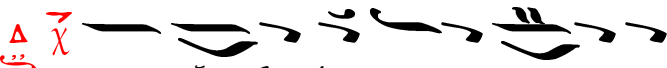
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ' πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθὸς τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, & οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ σε μέλπῳ δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρῶρησίᾳ παρεστηκῶς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς, ἐπαναπέπαυσαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διό, ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὐ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Δαυΐδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας ἀγίας, Παρθένου

τὸν ἄνθρωπον, ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγχνος. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἄσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾶ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον Θεάδελφον, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Καὶ νῦν.

Δαυῖδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Μνήστορος.

ᾠχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατῆρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, μάκαρ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὀραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τεχθέντα σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγραυλοῦντες πιστοί, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστόν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἐορτήν, σὺν Δαυΐδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν.

Ὡς Νυμφίον Δαυΐδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρώας νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις,

ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

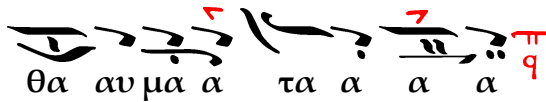
Κάθισμα.

Χορὸς Ἀγγελικὸς ᾠχὸς 4 Πα φ

Π α τροςως α λη θως ς ρα νι ς θε ρα α πων
ε γε νϛ Ι ω σηφ και Πα τηρ τϛ α να αρ χϛ Υι
ου ου συ νε νο μισαι τϛσαρ κι ι νη πι α σαντος
ο θεν ση με ρον την πα να γι αν σϛ μνη η μνη
ορ τα ζο μεν εν ευ φρο συ νη καρ δι ι ας πι στως
α νυ μνϛ εν τα ας σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Χ ο ρος των Προ φη των ε ορ τα ζει εν θε ε ως
το θαυ μα το εν σοι γε γο νο ος ω Πα ρ θε νε Θε ον σε
σαρ κω με νον γαρ ε πι γη ης α πε κυ η σας Μα γοι
πι στει ει δε συν Ι ω ση ηφ εκ βο ω ω σι τω Δαυ
ιδ νυ νι τω Θε ο πα το ρι Κο ο ρη τα αρ ρη τα

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω προσφέρει· στέφος γὰρ τῆ συγγενεία Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῆ, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νῦν σῶματι, ὁ ἀπερίγραφτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενεία σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὐς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων. (α' α')

Στίχ. Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,

Ἀνείλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέφαι καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστήρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρήσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσαστο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσεν πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ μαχαίρα καὶ κρύει τελειωθέντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία σορός.

Στίχ. Σωθῆναι πάντας τοὺς βροτούς, Σῶτερ, θέλων,

Εἰς τοῦτο κρίσεις μηχανᾶσαι πανσόφως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθηνοδώρου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου τοῦ μεγάλου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀθηνοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμοῦ λόγος,

Θείῳ γὰρ ἀνδρὶ καὶ νεκρῷ πρέπει λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενιαμίν τῆς Νιτρίας. (†392)

Στίχ. Πρόβατον Χριστοῦ Βενιαμὶν Νιτρίας,

Οὐχὶ δὲ λύκος ὡς Πατριάρχης πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. (†485)

Στίχ. Αὐπνία δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,

Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδευσιν μετῆλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεία καὶ παραγίνεται εἰς Ἔφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἐν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου καὶ Ἰακώβου, τοῦ μετ' ἐκείνον χρηματίσαντος Ἠγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ ὁμολογητοῦ. (†818)

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,

Ὅμολογητῆς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἡγαπήθη παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἠγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστῆς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγωνὸς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτε ἀνελθὼν ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθεὶς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκείνον βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῆ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνης, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπὸ τινῶν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι· καί, Ἴδε, φησὶν ὁ

τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δέ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε τύραννε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτὴν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἰροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτῆριος αἰσχυρθείς, ὡς ὑπὸ ἀγροίκου καὶ Σκυθογενοῦς καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὕβρισθεις, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν παρεστώτων δῆσαντες, εἴλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκών, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας, τοῦ ποιητοῦ ἁσματικῶν τινῶν κανόνων καὶ τροπαρίων. (~†857-891)

Στίχ. Πανηγυριστῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν πραγμάτων,
Ὁ Γεώργιος νῦν κροτεῖ σὺν Ἀγγέλοις.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων μ' Μαρτύρων, πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Στίχ. Ναὸν Τεσσαράκοντα στερῶν Μαρτύρων,
Πιστοὶ ἐγκαινίζουσιν ἐν εὐλαβείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τροφίμου, ἀ' ἐπισκόπου Ἀρελάτης (Arles) τῆς Γαλλίας. (~†280)

Στίχ. Τρόφιμος τροφὴν τῇ ποιμνῇ Ἀρελάτης,
Χριστοῦ τὴν σάρκα ἔδωκεν οὐρανίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλίστου, Φήλικος καὶ Βονιφατίου, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δομηνίου, Βίκτωρος, Πριμιανοῦ, Λυβόσου, Σατουρνίνου, Κρησκεντίου, Σεκούνδου καὶ Ὀνωράτου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ μαρτυρησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβέρτου, πρῶτον αὐλικοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, εἶτα ἐρημίτου, καὶ ὕστερον ἰδρυτοῦ μικρᾶς μονῆς ἐν Γαμβρόνῃ τῆς Ἀουθιόνης (Gambro-sur-l'Authion) ἐν τῇ δυτικῇ Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐβρούλφου (Ebrulfus), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς εἰς περιοχὴν Οὔς (Pays d'Ouche) ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας. (†596)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γιράλδου (Girald), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν

Γαλλία. (†1031)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Μάρκου τοῦ νεκροθάπτου, Ἰωάννου καὶ Θεοφίλου τῶν ἐν τῇ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ια'-ιβ' αἰ.)

Στίχ. Μᾶρκος, Ἰωάννης τε σὺν Θεοφίλῳ,

Τῷ Θεῷ παρίστανται ὡς Θεοῦ φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλίσκου τοῦ ἡσυχαστοῦ, τοῦ ἐν Τουρίνσκυ τῆς Σιβηρίας. (†1824)

Στίχ. Ἔχων πρὸ ὀμμάτων σου τὸν Βασιλέα,

Βασιλίσκε, ἤσκησας ἀνδρειοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐν Τσερνιγκῶφ. (†1950)

Στίχ. Φῶς Χριστοῦ ζωῆς, Λαυρέντιε, ἐκπέμπων,

Ἦς ἐν Τσερνιγκῶφ ὡς ἄλλο Χριστοῦ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.

Στίχ. Τιμῷ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,

Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,

Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

«Τὸν Δαυῖδ εὔρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν»;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἱαμβικαί).

Ἦχος ♪ Πα ρ

ὠδὴ α'

Ε σω σε λα ον θαυ μα τερ γων Δε σπο ο
της υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα
λαι ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα
την πο λθ τι θη σιν η μιν ον κατ ου σι

αν ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο

μεν

ὠδὴ γ'

N ευ σον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ

γε ε τα εχ θρα ς ταπεινων την επηρ με ενην ο

φρυν φε ρωντε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ

πε ερ θεν α κλο νητον ε στη ριγ με νης μα καρ

μελω δας τη βα σειτης πι ι ξε ε ως

ὠδὴ δ'

Γ ε νης βρο τει ει ου την α να πλα σιν

πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κς ςμ προ

μη νυ ει ι δειν α φρα ςως α ξι ω θεις τον

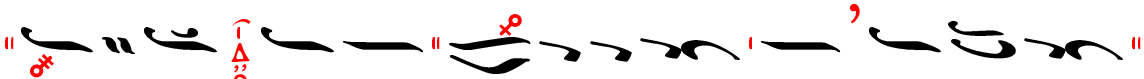

τυ υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρος της Παρ θε

νς ε ξηλ θε λα ων εις α να απ λα σιν Λο

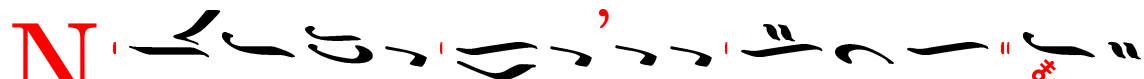

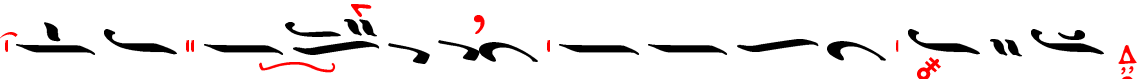

γος

ὠδὴ ε'

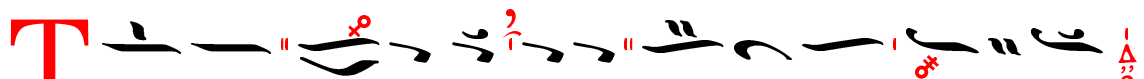

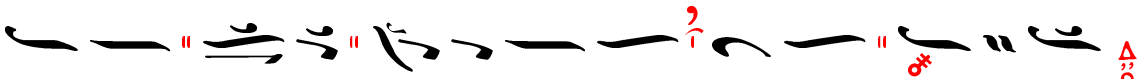
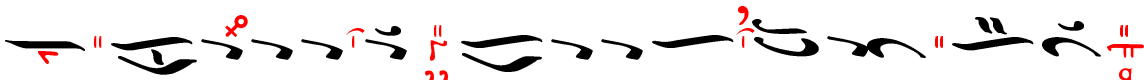
E κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης

"
 πλα α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη
 "
 γο ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ
 "
 γε ε τη ελ θοις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τετην
 "
 τρι βον καθ ην α να τρε χον τες ε ευ ροι μεν κλε
 "
 ος

ὠδὴ ς'

N
 αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι
 "
 οις ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κεσαι νυ
 "
 γεις ε γω ω δε τω τυ ραν ναν τος βε ε λει
 "
 Χρι στε ε προ σαυ δω τον κα κω ων α ναι ρε την θατ
 "
 τον μο λειν σε της ε μη ης ρα θυ μι ας

ὠδὴ ζ'

T
 ω πα ντα νακτος ε ξε φαυ λι σαν πο ο θω
 "
 α πλη τα θυ μαι νον τος η γκι σρω με νοι παι
 "
 δεσ τυ ραν ναν δυ υσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν
 "
 οις ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη

λε γ8σιν εις αι ω ωνας ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μη τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζ8 σι
κο ο ρη8 οι της πα λαι ας πυρπο λ8 8 μενοι νε
οι υ περ φυ ως κυ 8 σαν ε σφρα γι σμε ε
νην αμ φω δε δρω ω σα θαν μα τ8 ρι ι α μι
α λα 88 προς υμ νον ε ξα νι ι 8 η σι χα α
ρι ι ι8

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τω8 των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν την ον τω8
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς. Δ

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ Δ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν Δ την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π₉

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δ

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ Δ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν Δ την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π₉

ὠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ υ χη η μϛ ς ς την τι
μι ω τε ε ραν Δ και εν δο ξο τε ραν ϛ των α νω
ςρατευ μα των π₉

Σ τερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο

βω ρα ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε υμ
 νος υ φαινειν συ ντο νως τε θειγ με ε νος ερ γω ω
 δεσ ε ζιν α λλα και Μη τηρ σθε νος ο ση πε φυ
 κεν η προ αι αι ρεις δι ι δα ς ς

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μδ ς
 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα
 τε ευ μα α α α α των

Στε ερ γειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι
 ιν δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πη ην
 τω ω ω πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε
 υμ νος υ φαι αι αι νει ειν συ υ υ υ ντο ο
 νως τε θη ηγ με ε ε νος ερ γω ω ω
 δε ες ε ε ζιν α α α λλα α και Μη
 τη η ηρ σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ση η

η η η πε φ υ υ κε ε ε ε ε χε ε ε εν

 Πα η η προ αι αι αι ρε σι ις δι ι ι ι

 δα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον 5'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

 κα ατ α σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα

 τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν
 ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης
 Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν
 τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε
 ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε
 γε ερ σει ει

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Συν Ι α κω ω βω με ελ ψω μεν τω κλει ει
 νω θε ε α δε ελ φω Δαυ ιδ τον Θε ε ο πα α
 το ρα Ι ω ω σηφ τε ε τον θει ει ον της Θε ο
 το ο κς Μνη η στο ρα τς Χρι ι στς γα αρ τη
 θει ει α γεν νη σει κα α θυ πς ςρ γη σαν Βη
 θλε ε εμ ε εν τη πο ο λει θε ο προ πω ω ω ω
 ως μετ Α γγε λων Μα γων τε και αι Ποι με ε
 νων αυ τω τον υ υ μνον α α δοντες ως Θε ε

ω καιαι Δεσπο ο τη

Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος Γα ρ

Επε σκε ψα το η μα α α α α ας
 εξ υ ψης ο Σω τηρ η μων α να το λη α
 να το λω ω ω ω ω ων και οι εν σκο
 τει και αι σκι α ευ ρο μεν την α λη η θει αν
 και γαρ εκ της Παρ θε ε ε νθ ε τε χθη ο Κυ
 ρι ος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
 σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω
Αι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη εσ ται

Πα
πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τσ

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αυτου· αινειτε αυτον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ωσ αυ τσ

Δ ι η γη σαντο παντα τα θαν μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κυρ

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.
Μέλος Εἰρμολογικόν.

ᾠχος λ' τοῦ Βου ς

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ε υ φ ρ α ι α ι ν ε σ θ ε δι και οι ου ρ α νοι α γ α λ
λι α α σ θ ε σ κ ι ρ τ η σα τε τα ο ο ρ η Χ ρ ι σ τ ὸ
ς γ εν ν η θ εν τ ο ς Πα ρ θ ε ν ο ς κα θε ζ ε τ αι τα Χ ε
ρ ο β ι μ μ ι μ ὤ μ ε ν η βα στα ζ ῆ σα εν κο ο λ
ποι ς Θε ο ν λο γ ο ν σα ρ κ ω θ εν τα ποι με ν ε ς τ ο ν τε
χ θ εν τα δο ξ α ζ ῆ σ ι μα γ ο ι τ ω δε σ πο τη δω
ρα προ σ φ ε ρ ο σ ι ν α γ γε λ ο ι α ν υ μ ν η ν τ ε ς λε γ ῆ σ ι ν
α κα τα λ η π τ ε Κυ ρ ι ε δο ξ α σοι

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο Πα τη ρ ε υ δο κ η σε ο Λ ο γ ο ς σα ρ ξ ε
γε ν ε τ ο και η Πα ρ θ ε ν ο ς ε τε κε Θε ο ν εν
αν θ ρ ω π η σ α ν τ α α σ τ η ρ η ν υ ει μα γ ο ι προ σ κ υ ν ῶ
σι ποι με ν ε ς θ αυ μα ζ ῆ σ ι και η κ τ ι σ ι ς α γ α λ λε
ται

Στίχ. ζ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Η ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κσ σα τον σω
 τη ρα α νε τρε ψας την πρω την κα τα ραν της
 Ευ ασ ο τι μη τηρ γε γονας της ευ δο κι ασ τσ
 Πα τρος βα στα ζσ σα εν κο ολποις Θε ον Λο
 γονσαρκω θεν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε
 ευ αν πι στει μο νη του το παν τες δο ξα ζο μεν
 κρα ζο ον τες με τα σσ και λε γοντες α νερ μη νευ
 τε Κυ ρι ε δο ξασοι

Στίχ. η. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα τσ σω τη
 ρος την με τα το κον πα α λιν οφ θει σαν Παρ
 θε νον χαι ροις πο λις εμ ψυ χε τσ βα σι λε ως και
 Θε ου εν η Χρι ζος οι κη σας σω τη ρι ι αν
 ειρ γα σα το με τα τσ Γα βρι ηλ α νυ μνσ με εν
 σε με τα των ποι με νων δο ξα ζο μεν κρα

ζοντες Θεοτοκεπεεσβεευετωεκσθ

σαρκωθεντισωθηβαιημας

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δόξα τῶν Αἰῶνων.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δοξα Πατριικαι Υιω και Αγιω

Πνεεευμαααατι

Αιαιαι Αιμαα καιαι πυυυρ και

ατμιιιιιδαααααακα

πνυυυυυτεεερααααταγη

ηηηςαπροοειειδεν Ιιιι

ιωωηηλ αιαιμαατηηην

σααααρκωωσιν πυυυυρ τηηην

θεεεοοοοοοτηηηηηηηηη

τααταμιιδαδεεκαααπνυυυτο

Πνεευματοοο Αααγιιιιον

τοεπελθοντη Πααρθεεενω καικοοο

σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α σαν με ε ε
 ε ε ε ε γα α α α α το μυ στη ρι ι
 ι ον της σης ε να αν θρω ω ω πη η η η
 σε ε ε ε ως Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α
 σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Υ^{Γα} μνου ο μ εν σε ευ λο γου μ εν σε προ σκυ νου μ εν
σε δο ξο λο γου μ εν σε ευ χα ρι στου μ εν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}₉ τα δι και
ω μα τα α σου^Π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^u₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^u₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^u₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρί' (110).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρί' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρί' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρί' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτερσω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σωσον η μας Υιεε Θεου ο εκ Παρ

θε νσ τεχ θεις ψαλλον τασσοι αλλη λσ ς ι α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σωσον η μας Υιεε Θεου ο εκ Παρ

θε νσ τεχ θεις ψαλλον τασσοι αλλη λσ ς ι α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Σωσον η μας Υιεε Θεου ο εκ Παρ

θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριὰ 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ ψα ς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ
κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σα Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω
^{Πα}
 τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
^{Πα}
 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
^{Γα}
 α τω τον θα α να α τον πρω το τοκος των νεκρων ε γε
^{Πα}
 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
^{Γα}
 και πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
^{Πα}
 ος

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι - ϑ

Η γεν νη σις σϑ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως τοτης γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ςροις λα τρευ ον τες
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Ε υ αγ γε λι ι ζα Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν

μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ

ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ νη

σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γησας δι αγ

γε λω χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε

ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα φ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον υ πε

ρυ σι ον τι λι λι κτει και η
 Nη γη η το σπηλαι ον Πα τω α προ σι τω προ
 σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε
 ε ε νων δο ξο λο γυ ρ σι Μα γοι δε με
 τα α στε ε ε ε ρος ο δοι πο ρυ ρ
 σι δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον
 νε ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϸ

A α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ξζ΄ (67).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος δ΄ Βου

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι
ι ι οις α αυ τδ ς

Χ εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον **Χ**
Κυ ρι ον εκ πη γω ω ων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι
ι ι οις α αυ τδ ς

Χ επι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο προπει α
Αυ τδ και η δυ ναμις αυ τδ εν ταις νε φε ε

λαις

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι
ι ι οις α αυ τδ ς ς ς ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Γαλ. α' 11-19)

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Ἦχος Δι-Θ

Ἀλλη λυ ἰ ἰ α Ἀ α λλη η λυ υ υ υ
ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α α λ λη η λυ υ
υ υ υ υ υ ἰ ἰ α α α

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ
καὶ πασησ της πρα ο ο τη η
τος α αυ τϑ

Ἀλλη λυ ἰ ἰ α Ἀ α λλη η λυ υ υ υ
ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α α λ λη η λυ υ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ

καρποῦ τῆς κοιλίας σου

θη σομαι ε πι του θεο ο ο

νου ου ου σου

A λλη λⲄ ⲓ ⲓ ⲁ A α λλη η λⲄ Ⲅ Ⲅ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α αλ λη η λⲄ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (β' 13-23).

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ

ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ᾠδὴ Ἰ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ Ἰ' Γα ρ

ι οι οι τα α α α α α α α α α
 α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω
 ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 λη η η η η η η η η η ζω ο ο ο

^{Νη}
 Βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε Βα σι
 λε ε ε α α α ρα α α α α ^{Γα} των ο ο
 ο λωων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ^{Γα}
^{Γα} ^{Ζω} ^Μ ^{Νη}
 Ταις αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις α ο ρα α
 α α α τω ως ^{Γα} δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α
 ξε ε σι ι ι ιν ^{Γα} Αλ λη λου ι α α α α α
^{Νη} ^Μ
 α α α α ^{Γα}

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος ^{Γα ρ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Γα ρ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ϛ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^ϛ

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{Γα ρ}

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε ^{Γα ρ}

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε ^ϛ

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^ϛ

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τῷ πνευ μα το ο ος ος

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ος Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

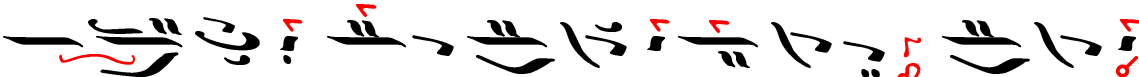

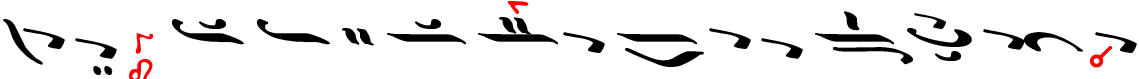

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

 γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ς ς

 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κεΐ Ἰουνίου , α΄ Ἡ ἡ ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκῦρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ς

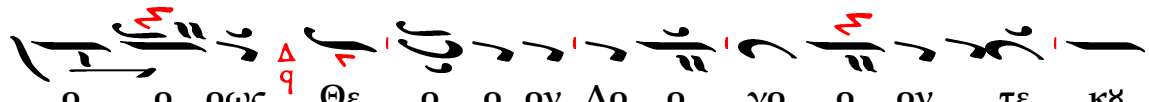

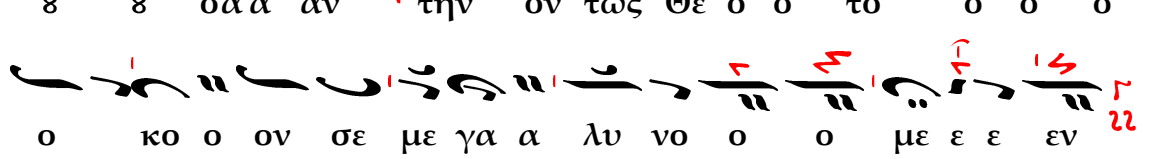
A^{Γα}

 ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε

 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

 ει μα α κα α α ρι ι ι ι ςο ον και

 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

 η τε ε ε ε ρα α τ ς Θε ς ς ς η η η

 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων

 Χε ς ς βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο

 τε ε ε ε ρα α αν α συ υ γ κρι ι ι ι τω ω

 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α

α φθο ο ο ρως ^{Ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κϷ Ϸ Ϸ σαν ^{Ζ'} την ο ο ον τω ω ωως ^Μ
^{Γα} Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κον ^{Ν'} σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^Χ με ε ^{Νη}
 ε ε ε εν ^{Γα}

Ἐτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α ἤ η' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
 I.A.

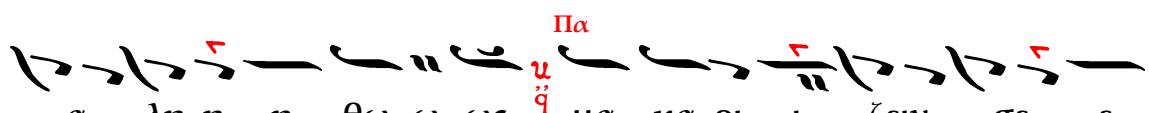
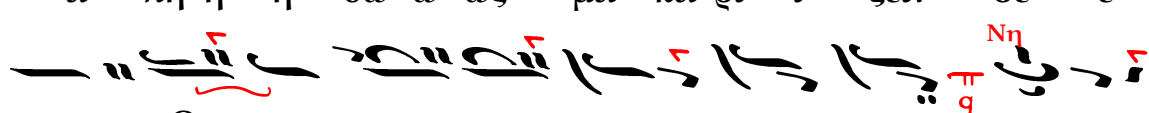
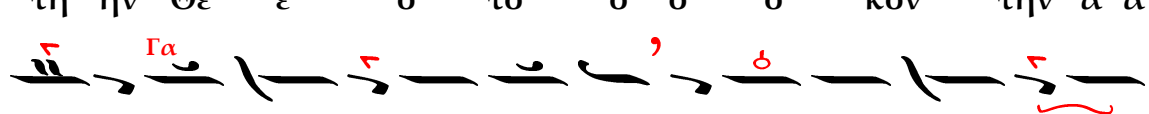
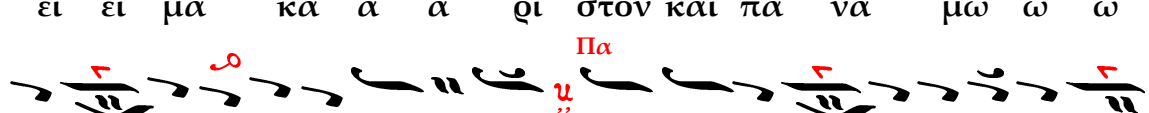
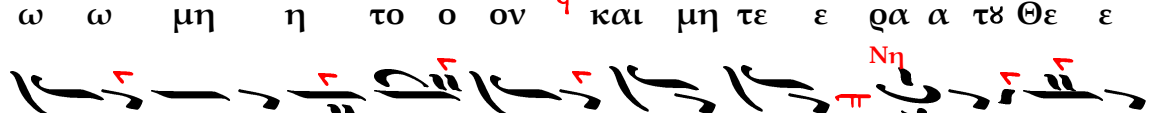
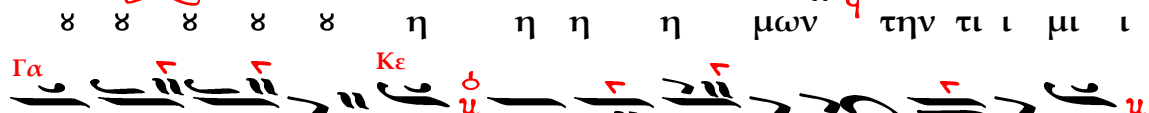
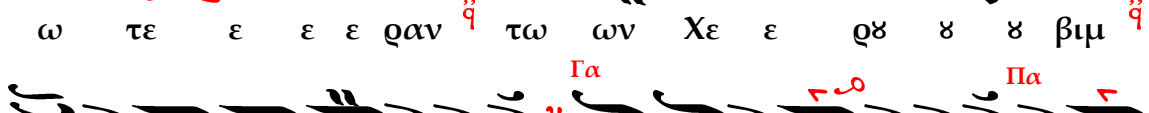
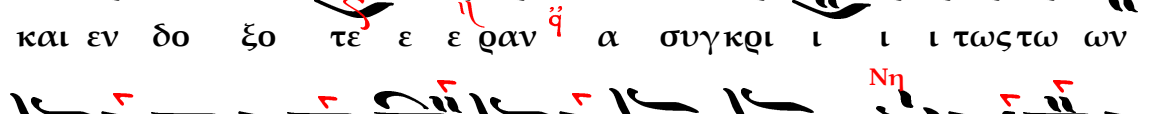
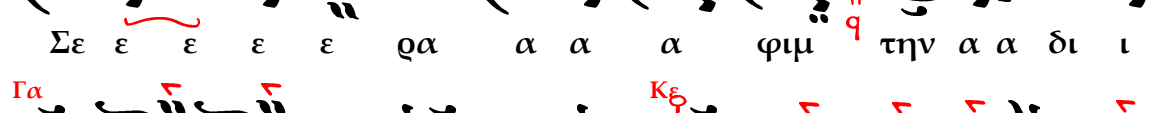
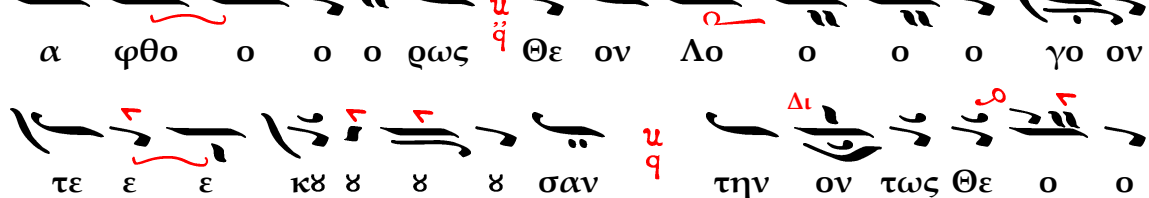
Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰ' Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^δ μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε ^δ την Θε ο ο το ο ο ο ο κον
^δ την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον ^χ και μη τε ρα τϷ Θε ε Ϸ Ϸ η η μων ^δ
 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν ^δ
 τω ων ^δ Χε ε ρϷ Ϸ Ϸ βιμ ^δ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φιμ ^δ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο

 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϛ

 ϛ ϛ σαα αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο

 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως

 α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε

 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον την α α

 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω

 ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε

 ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ η η η η μων την τι ι μι ι

 ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ρϛ ϛ ϛ βιμ

 και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγκρι ι ι ι τωστω ων

 Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ την α α δι ι

 α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ον

 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τως Θε ο ο

τ ο ο κ ο ν σε με γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο

ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

$\left(\begin{smallmatrix} \nu - \Delta' \\ \rho_2 - \rho \end{smallmatrix} \right)$

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι χ αι αι αι αι αι αι αι αι

χ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ων εκ τω ω ων ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

χ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

α εκ των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Α λιε ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

τε ς

ς ς

α λιε ε ε λιε ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

λιε Α λ λη λ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τν νυν και ε ως τν αι ω ω νος (δισ)
Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ
αι ω ω νο ο ος